

När hösten kom, skulle jag börja undervisa. Jag hade icke sökt någon tjänst utan pastor Dahlstedt ordnade plats åt mig. Karl Teodor Fjällström hade sagt upp sin befattning, då han icke kunde klara familjen på den lilla lönen. Dahlstedt sade, att jag skulle efterträda honom som lärare i Fatmomakke kapellag, och jag skulle börja min första termin i hembyn Klimpfjäll.

Det var med viss bävan jag mottog beskedet att börja som lärare, där jag själv för icke så länge sedan själv gått. Min mor sade: "Ingen är profet i sin hemtrakt" Hon var rädd, att eleverna icke skulle respektera mig. Och kanske icke heller byborna. Men för mig var det inget val. Jag måste börja. Och det gick över förväntan bra. Jag försökte göra mitt bästa, och det uppstod inga svårigheter.

Första terminen hade jag barn från 7 till 19 år. Nittonåringen var en pojke, som icke hade fått konfirmeras, då han icke kunde sin katekes och bibliska historia. Med honom läste jag två timmar extra varje dag. Givetvis hade jag ingen ersättning för detta. Men jag tyckte det var lön nog, när jag såg, att ynglingen kunde lära sig det nödvändigaste ur katekesen, så att han fick konfirmeras.

Min lön som lärarinna var 370 kr. per år. Vi lärare här uppe i fjällbygden fick 70 kronor mera än de, som tjänstgjorde i byarna nere i socknen. Jag måste vara ytterst sparsam för att få pengarna att räcka. Ur den lilla lönen skulle jag också göra avbetalningar på studielånet från kommunen. Jag hade en studieskuld på 440:10 kr. Jag hade nämligen sparat några kronor från min tid som piga, så jag behövde icke låna mer. Men det tog flera år, innan jag slutbetalat min skuld.

Under min första tid som lärarinna, fick jag flytta mellan sex byar. Varje år flyttade jag mellan tre byar, och året därpå mellan de övriga tre byarna. Således for jag första året mellan Klimpfjäll, Stornäs och Grytsjö, andra året mellan Lövberg, Saxnäs och Marsliden. På det sättet fick en by skola endast vartannat år. På varje ställe undervisade jag i 12 veckor.

I sju år fortsatte jag att hålla skola på detta sätt. Men 1903 omorganiserades skolan så, att det blev två lärare här uppe i Fatmomakke trakten. Vi fick då tre byar var. Kyrkoherde Dahlstedt sade, att jag, som var äldst i tjänsten, skulle få välja, i vilka byar jag ville ha skola. Då jag året förut, 1902 hade gift mig med Isak Adam Larsson, Marsliden, valde jag byarna Marsliden, Saxnäs och Grytsjö. Lärarinnan Sara Blomkvist fick byarna Klimpfjäll, Lövberg och Stornäs.

Skollokaler var genomgående dåliga. Det var ju så bestämt, att bönderna i varje by skulle hålla lokaler för skolan. Här i fjällbygden fanns inte så många byggnader på en gård utom boningshus, där familjen måste bo. Som jag redan nämnt, så hade Klimpfjäll det bra ordnat med skollokal. Där hade ju Olov Daniel Holmgren ställt i ordning ett bra vindsrum. Där var det icke golvdrag, då köket låg under. I Lövberg höll jag skola i Erik Erikssons bagarstuga, som var både liten och kall. I Marsliden hade bönderna kommit överens om, att jag skulle få hålla skola en termin hos var och en.

Det var också bestämt, att bönderna skulle hålla ved några dagar var. Vanligtvis var veden sur, ibland nyhuggen. Men det gick ändå rätt bra att elda, då detta alltid skedde i en öppen spis, utom i Klimpfjäll, där det var en norsk kamin att elda i.

Bönderna skulle också hålla bostad åt mig, men på de flesta ställen fick jag bo i samma rum, som jag hade skola.